

2 0 2 6

TRANSCRIPTIE RAADSVERGADERING AFSCHIED **WETHOUDERS 2 JULI 2026**

11e vergadering – 02-07-2026

Vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 2 juli 2026 om 20:00 uur.

Voorzitter: Sharon Dijksma

Aanwezig zijn de leden: Job van den Broek (CDA), Pim Rooymans (GroenLinks-PvdA), Bert van Steeg (CDA), Derk van Bergen (ChristenUnie), Venita Dada-Anthonij (D66), Mahmut Sungur (DENK), Gert Dijkstra (EenUtrecht), Mahaar Fattal (GroenLinks-PvdA), Titus Stam (GroenLinks-PvdA), Mika Raterman (JA21), David Bosch (UtrechtNu!), Charlotte Passier (Volt), Tess Meeding (VVD), Maarten van Heuven (Partij voor de Dieren), Yvonne Hessel (Utrecht Solidair), Lars van Rooij (Student & Starter), Hester Assen (GroenLinks-PvdA), Jelmer Becker (GroenLinks-PvdA), Leon Boelens (GroenLinks-PvdA), Melissa Diele (GroenLinks-PvdA), Matthijs Kleij (GroenLinks-PvdA), Romi Leever (GroenLinks-PvdA), Leroy Lucas (GroenLinks-PvdA), Ilse Raaijmakers (GroenLinks-PvdA), Rick van der Zweth (GroenLinks, PvdA), Marjolein de Bruijn (D66), Bram Janmaat (D66), Lisa Kuijs (D66), Gijs Toussaint (D66), Floor van Twuijver (D66), Joost Vasters (D66), Dirk-Jan van Vliet (D66), Gertjan te Hoonte (VVD), Dustin Kolleman (VVD), Richard Nijhoff (VVD), Jelle Vintges (VVD), Marina Slijkerman (CDA), Anne Sasbrink (Partij voor de Dieren), Iskender Simsek (DENK), Nina Bodnárová (Forum voor Democratie), Dennis van Vught (GroenLinks-PvdA), Karin Akkers (D66), Stevie Noltén (BIJ1)

Afwezig is het lid: Robert Biever (Stadsbelang Utrecht), Fred Claasen (GroenLinks-PvdA)

Aanwezig zijn de wethouders: Eva Oosters (College), Rik van der Graaf (College), Senna Maatoug (College)

Griffier: Miguel Israel

Opening van de vergadering.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:14:00]:

Goedenavond. Ik heropen deze bijzondere raadsvergadering waarin we afscheid gaan nemen van vertrekkende collegeleden. Maar we hadden ook nog iets te goed. Je zou kunnen zeggen een toetje. En dat was de reactie van onze Nestor op de maidenspeech van de heer Van Bergen. En dat gaan we eerst even doen. Het woord is aan David Bosch.

David Bosch (Nestor) [00:15:10]:

Nou, daar staat geen Nestor, dus dat klopt niet helemaal.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:15:24]:

De heer Bosch wil graag Nestor onder zijn naam. En gaat dat automatisch, is de vraag. Ik hoop van wel.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:15:44]:

We gaan het gewoon even zo doen. U denkt er Nestor bij en dan komt het helemaal goed. De magic worked.

David Bosch (Nestor) [00:15:59]:

Wel van UtrechtNu! Volgende keer mag het CDA logo erbij, meneer. Derk, ik zat naar jouw mede-speech te luisteren en dacht, dit wordt geen standaard verhaal. De meeste maidenspeechers beginnen ergens bij een studie, een loopbaan of een politieke overtuiging. En jij begon dan bij kerk en bij klokken. En ja, daar heb ik al een grap over gemaakt, dus die laat ik nu voor wat het is. Maar het viel wel op, want daarmee zet je meteen een andere toon neer. Geen standaard politieke binnenkomen, maar gewoon beginnen bij wat jij blijkbaar belangrijk vindt. De stad, de geschiedenis en hoe je daarnaar kijkt. En daarbij werd het eigenlijk alleen maar groter. Van een toren naar de stad. Van de stad naar de vraag waar we het hier allemaal voor doen. En je zei, ik werd geroepen. Toen dacht ik wel even, zitten we nog in een raadsvergadering? Of hebben we per ongeluk een andere soort bijeenkomst ingeland? Ik heb het in ieder geval nog even om me heen gekeken of iemand ook al begon met zingen. Je zei dat we ook te vaak luisteren naar de schreeuwers en te wijzigen naar de fluisteraars. En dat is ook meteen een uitdaging, want als je echt naar de fluisteraars wil luisteren, moet je hier af en toe wel hele goede oren hebben. Maar het zegt wel iets over hoe jij hier wilt staan. Niet alleen reageren op wat het hardst klinkt, maar ook zoeken naar wat minder zichtbaar is. En vervolgens kom je toch... Gewoon uit bij iets heel concreets. Bouwen. Meer woningen. Voor jong, oud, voor iedereen. Dus samengevat een maidenspeech die begint bij een kerk, via een roeping uitkomt bij

woningbouw en ondertussen de rest van ons een beetje huiswerk meegeeft. Derk, dankjewel in ons midden.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:17:59]:

Heel mooi. Hartelijk dank. Nogmaals, welkom op deze buitengewone raadsvergadering met ook een zeer warm welkom aan Eva Oosters, Senna Maatoug en Rik van der Graaf. En dit is dus het moment die je wist dat zou komen en we gaan afscheid van hen nemen. Dat betekent dat allereerst ik als uw voorzitter het woord zal voeren. Daarna zal de Nestor van de Raad opnieuw het woord voeren. En vervolgens de drie vertrekkende wethouders.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:19:00]:

Zoals gezegd, in maart hebben we al afscheid genomen van 24 vertrekkende raadsleden. Vanochtend hebben we de nieuwe wethouders verwelkomd. Vanavond zwaaien wij drie wethouders uit. Dat zijn drie wethouders die veel voor onze stad betekend hebben. Drie wethouders die elk op een ander moment aan de slag gingen. En drie lieve collega's met wie ik heel fijn heb samengewerkt. En ik zeg er eerlijk bij, die ik ook met tegenzin ga uitzwaaien. Ik wil heel graag wat tegen jullie zeggen. Ik heb het net ook al heel even beneden gedaan. Er zal hier en daar wat overlap in zitten. Maar ik begin heel graag met Rik. Rik, het gaat misschien wat ver om jou te vergelijken met misschien wel de beroemdste uitzendkracht van Nederland. Je weet wel, dat is die jongen die uit het reclamespotje op zijn afscheidsfeestje zei dat het drie fantastische dagen waren. Geen idee of jij die dagen na jouw beëdiging als wethouder nog steeds fantastisch vond. Ik heb me laten vertellen dat jij aan het einde van jouw eerste werkdag zuchtend op je stoel zei, ik citeer nu, poeh, wat gebeurt er veel in de gemeente. Einde citaat. En als raadslid van de vierde stad van Nederland had je dat misschien al wel kunnen weten. Maar inderdaad, toen jij Rachel Streefland opvolgde als wethouder, ging je je 24-7 bezighouden met de dossiers maatschappelijke opvang en beschermd wonen, asiel en integratie, personeel en organisatie, erfgoed, werven en, last but not least, de wijk Overvecht. En het gros van jouw dossiers waren niet de dossiers die jij ook als raadslid in jouw portefeuille had. En de mensen die met jou hebben samengewerkt hebben ontzettend veel bewondering voor je. Hoe snel je je onderwerpen eigen maakte, hoe snel je je weg vond in jouw wijk Overvecht. Je was heel vaak op het wijkbureau te vinden en nog vaker ging je wandelen, ging je rondfietsen. Je bent meteen, eigenlijk zou je kunnen zeggen, in de haarvaten van de wijk gekropen. Een mok koffie met Mohammed links, een bespreking in de bieb rechts, veel luisteren, praten, vinger aan de pols houden, partijen bij elkaar brengen ook, er zijn. Kortom, jij bracht samen voor O vervecht echt een stuk verder. Of we stonden naast elkaar om koninklijk bezoek te verwelkomen. Na een maand had jij al jouw eerste ontmoeting met koningin Maxima. Of je mocht ergens in de stad als mijn vervanger een onderscheiding uitreiken. Ik zeg erbij, die ambtsketen stond jou echt wel goed. Maar je moest er ook wel aan wennen. Maar altijd met overhemd, jasje en stropdas. Ik kan het zeer waarderen. No pun intended. En als ik verder door jouw spreekwoordelijke loodgieterstas loop, dan vallen alle kilometers op die je met name voor het asielsdossier hebt gelopen. We hebben elkaar natuurlijk ook heel veel op ontmoet, veel dingen samen gedaan. Een

permanent AZC aan de Europalaan. En je hebt gezorgd voor de verlenging van asielpaatsen elders in de stad. Je hebt je ingezet voor het behoud van de opvang van Oekraïense vluchtelingen in onze stad. Je hebt de rust bewaard, ook in deze raadzaal. En het bepaald niet rustige opvangdossier door prioriteit te geven aan aandachtsgroepen in de regio. De ruimtelijke plannen intern. En als een oplettende, ik moet ook wel zeggen aaibaarde herdershond... Kijk even naar Maarten, die vindt dat goed. Bewaakte jij werven en erfgoeddosje? Ik zag hem zo kijken, wat gebeurt hier? Ik heb het helemaal niet over belasting. Dat jij zo snel jouw draaien hebt gevonden, dat zegt ontzettend veel over wie jij bent, over jouw karakter. We hebben je leren kennen als een nieuwsgierige, als een benaderbare en dus ook als een vriendelijke bestuurder. Iemand die eigenlijk alle eigenschappen bezit om te verbinden. En als er ergens in de stad een plooi vlak gestreken moest worden, dan pakte je je telefoon of je sprong op je fiets. Het is onmogelijk om in drie kwart jaar resultaten te boeken waar ze in Utrecht nog jaren over napraten. Dat is een beetje een ondankbare taak, maar toch denk ik, je hebt gedurfd, je hebt gedaan, je hebt je vastgebeten in complexe dossiers en ze waren bij jou ook echt in veilige handen. En jouw geheim is denk ik dat je altijd zoekt naar harmonie en eenheid en uiteindelijk vind jij die ook. Want je wilt er graag samen uitkomen. En dat is niet als een soort trucje, maar dat is wie jij bent. Hoe je dat voelt. En vooral bij hete hangijzers is het belangrijk dat je de sfeer in een ruimte goed aanvoelt. Dat je mensen kan lezen en dat je de juiste toon vindt. En dat is bij jou echt heel haarscherp afgesteld, die voelsprietten. Lieve Rik, ik hoop dus dat jij kan terugkijken op negen fantastische maanden die hopelijk dus niet voelden als die paar dagen. Je merkt na één dag al op dat er heel veel gebeurt bij de gemeente. Je hebt geen last gehad van plankenkoorts. Je bent meteen in de actiestand gegaan. En negeer iedereen die zegt dat je dan even op de winkel past, want dat heb jij niet gedaan, integendeel. En je gaat vast ook iets heel moois op jouw pad vinden met wat meer balans misschien voor werk en privé. Ik kijk ook even naar je en naar je schoot... En ik gun het je ook zeer. Ik vond het heel fijn om met je samen te werken als raadslid. Ik vond het een feest om je in ons college te hebben. Dank je wel, lieve Rik, voor al jouw inzet. Als wethouder en als raadslid, het gaat je goed.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:32:14]:

Ja, dat is dan weer mijn core business. Last but not least, Eva. Eva Oosters. Eva, alle collegeleden zijn mij uiteraard heel erg lief. Maar vorige week moest ik wel heel even aan jou denken. En de aanleiding was dat boven Friesland een komeet werd waargenomen. En dat was een komeet die opeens opdook en je schijnt hem nog steeds te kunnen zien. In het dorp Damwoude heb je de grootste kans om deze komeet te spotten. En voordat je gaat denken, of jullie, dat ik een nieuwe hobby heb. Het is een spreekwoordelijke komeet. En hij heeft ook een naam. Tieme Heeringa. Vorige week werd Tieme beëdigd als wethouder van de gemeente Dantumadiel. En met zijn 20 lentes jong is hij waarschijnlijk de allerjongste wethouder van Nederland. Hij was rechtenstudent, part-time buschauffeur. En toen hij werd gevraagd om lijsttrekker te worden in zijn gemeente, gebeurde dat dus en met succes. Op 1 april ging hij de raad in en anderhalve maand later was hij wethouder. Je zou dus kunnen zeggen dat zijn carrière gaat als een komeet. Ik probeer me voor te stellen, wat denkt Tieme dan als hij 's nachts na zijn beëdiging in zijn bed ligt? Misschien droomde hij wel van is het allemaal echt of misschien ook wel niet. Maar als hij nou slapeloze nachten krijgt van zijn carrière stap. Dan zou ik willen zeggen

beste Tieme. Ik weet niet of je dit ooit gaat meekrijgen. Maar kijk naar Utrecht. Want dan kan je nog het staartje zien van een komeet boven onze stad. En ik zie een overeenkomst tussen jou en Tieme. Want vier jaar geleden stond jij voor dezelfde keus. Als hij, ook jij, was student. Je kwam in de raad en na de verkiezingen van 2022 zat jij opeens aan de onderhandelingstafel. En gelukkig zei je ook nog ja op de vraag of je wethouder wilde worden. En met de snelheid van een komeet moest je je vervolgens inwerken op al jouw dossiers. En je hebt die zomer ook een beetje onder druk van je burgemeester je scriptie geschreven. Je kwam als een komeet en je ging als een raket. Want als wethouder cultuur, sport, evenementen, samen stad maken, milieu- en emissieloos vervoer en de wijken binnen stad en oost, heb jij in vier jaar ongelooflijk veel vinkjes gezet. Ik denk dat die beleidsnota samen stad maken belangrijk was. Het evenementenbeleid, de beleidsnota luchtkwaliteit, nachtcultuur niet te vergeten. Ik kan nog wel even doorgaan. En jij organiseerde in onze gemeente het eerste echte burgerberaad. Utrechters mochten hun adviezen uitbrengen over vuurwerk. Zij adviseerden een verbod op het gebruik van consumentenvuurwerk. En we hebben het resultaat gezien. Het burgerberaad heeft zich bewezen en we hebben ook gehoord dat het vaker ingezet gaat worden. Dus dat is heel mooi. En ik hoop het ook, want volgens mij is een van jouw belangrijkste drijfveer geweest om de mensen en de politiek dichterbij elkaar te brengen. En dat is een bal die jij toch ook maar mooi aan het rollen hebt gebracht. Ik hoop ook dat je iets anders in beweging brengt. De roze olifant loopt nu de kamer hier binnen. Ik weet dat je niet graag over dit onderwerp praat, ik ook niet, maar ik doe het toch. We hebben namelijk meer Eva's en meer Tiemes nodig. Omdat de wereld en ons land en deze stad echt smachten naar oplossingen. Voor wonen, voor veiligheid, voor welvaart, voor een groene en gelukkige en gezonde toekomst. En daar hebben we betrokken en bevoegen mensen voor nodig. Die niet alleen oplossingen verzinnen en ze voorstellen. Maar ook voor oplossingen durven kiezen. En als er eenmaal over gestemd is, de verantwoordelijkheid voor te dragen. En dat is niet alleen maar mensen met een bepaalde generatie. Eva heeft het dan over boomers. Ik hoor daar nog niet bij hoor, trouwens. Maar we hebben ook een nieuwe generatie nodig. Een nieuwe generatie bestuurders. Jonge politici, veelbelovende bestuurders. Die door de bril van jonge mensen naar onze geweldige stad kijken. En naar de snel veranderende wereld. En een generatie ook die met een soort frisse blik ideeën en vraagstukken wil oplossen. We hebben dus jonge talenten heel, heel hard nodig. En zo iemand ben jij. Je draagt het uit. Je was als wethouder heel actief met het betrekken van jongeren bij het maken van beleid. Je vroeg door, je luisterde. Je hebt jonge Utrechters ook mee laten denken. In samen stad maken heb je niet alleen ingezet op het bereiken en ondersteunen van jonge mensen, maar ook in het samen maken en samen werken met jongeren. Omdat zij niet alleen maar de toekomst zijn van de stad, maar de partners van nu. Dat is heel belangrijk. En ik denk dus dat het heel belangrijk is dat jonge mensen die willen denken, die willen besturen. En die ook nog eens barsten van het talent, en daar ben jij de een van. Dat die soms het ook moeilijk hebben. Dat heb je ook meegemaakt. Heb je in een interview in de Volkskrant ook het een en ander over gezegd. Over hoe je soms bejegend werd door mannen van een bepaalde leeftijd met een bepaalde achtergrond. Zeg ik er dan maar bij. En dat herken ik natuurlijk ook wel. En dat is heel heftig. En het beste wat je kan doen is het ongelijk van de critici bewaken. En bewijzen vooral. En dat heb jij gedaan. Je hebt laten zien wat je kan. Je hebt laten zien dat jij dat puzzelstukje bent dat past. En je hebt bewezen dat je ook zonder enorme bergen levenservaring en zonder een extreem lange cv ongelooflijk succesvol kunt zijn. Een belangrijk puzzelstukje voor deze stad en ook in ons college. Dus lieve Eva, als wethouder worden jouw droom was. Ik weet dat niet, ik denk het

niet eens eigenlijk. Maar stel je voor als dat zo was, dan heb je je droom maximaal geleefd. En ik hoop dat je terugkijkt op een aantal heel waardevolle en prachtige jaren. Intense jaren ook, waarbij je als de spreekwoordelijke komeet door de verschillende universums schoot. 's Ochtends een sportevenement aftrappen, in het weekend een onderscheiding uitreiken, regelmatig nachten doorhalen... Of hier in de raadzaal. Of in het bruisende Utrechtse nachtleven. Nou, ik weet het wel. En je stond vaak dag en nacht aan. En ik besef goed dat je vier jaar geleden ook een andere keuze had kunnen maken. Maar je koos voor deze baan. En je hebt niet de dingen gedaan die voor andere mensen in jouw leeftijdsfase vanzelfsprekend waren. Maar je bent wel een enorm voorbeeld voor alle betrokken en bevlogen jonge mensen die onze democratie, onze stad en onze inwoners met al hun kwaliteit en al hun talenten, met hun open blik en hun frisse houding willen dienen. En ik hoop dat we in de komende jaren in Utrecht geen eenzame komeet zien, maar een meteorietenregen. Wat een rot woord weer trouwens. Ik wil je echt namens iedereen ontzettend bedanken. En ik weet ook hier niet, het staat vast ergens in de sterren geschreven, wat jouw volgende stap gaat worden. Maar met jouw talent en met je kwaliteiten en je enorme ervaring, je bent een klasbak, vind ik, gaat het vast een heel mooi vervolg worden van jouw reis. Dank je wel, Eva.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:41:21]:

Dan kijk ik eventjes naar onze Nestor.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:41:34]:

De heer Bosch.

David Bosch (Nestor) [00:42:00]:

Voorzitter, je hebt een tijd van gaan en een tijd van komen. Voor een aantal mensen is het vandaag een feestelijke dag, maar voor sommigen misschien ook een dag met een droevig randje. Want ik kan me voorstellen dat je hier een jaar, twee jaar, vier jaar, soms zelfs nog langer, elke dag bij een organisatie rondloopt en weken van 40, 50 of zelfs 60 uur maakt. Het is wel even schrikken als dat dan wegvalt. Een gewenning aan rust. En ook wel lekker natuurlijk. We nemen vandaag afscheid van drie bestuurders van deze stad. En het valt op dat dit allemaal relatief jonge mensen zijn. En dan ga ik van oud naar jong. Maar dan is dat in leeftijd en niet in anciënniteit. Dus wie zou er als eerste zijn?

David Bosch (Nestor) [00:42:57]:

Allereerst Senna. De oudste. Nu 36 jaar, als ik het goed heb. Oorspronkelijk naar hier gekomen uit Leiden. uit de Tweede Kamer gekomen om wethouder Lot van Hooidonk voor velen niet onbekend te vervangen. En dat waren grote bergschoenen of crocs of wat dan ook, maar om te vullen. Maar jij ontwikkelde je tot een bestuurder met begrip voor alle standpunten hier in de

Raad. Ook op onderwerpen die soms best polariserend zijn, zoals bijvoorbeeld mobiliteit. Jij gaf ruimte aan alle partijen om hun op- en aanmerkingen te maken en nam deze ook regelmatig mee. Je nam het in ieder geval ook serieus. En dat werd gewaardeerd. Je zag jezelf als tijdelijk, zei je in een interview. Je wilt graag terugkeren naar jouw thuisstad. En wie weet zien we daar ook wel eens in een zelfde soort functie. Ik zou het... Nee? Ik zou het Leiden wel adviseren. Ja. Senna, ik wil jou bedanken voor de inzet van onze mooie stad. En dan Rik. Rik van der Graaf. Wij go way back, hè, Rik? Of moet ik... Of moet ik Fiets Rik zeggen?

David Bosch (Nestor) [00:44:34]:

Wij deden ooit een wedstrijdje naar Vleuten vanaf het Stadhuis. Wie was daar als eerste? Ik met de auto of jij met de fiets. Jij was net iets eerder. Weliswaar met een verregende jas en klotsende oksels. Ik lekker warm en een sigaartje. Maar je wilde aantonen dat de fiets een volwaardig vervoersmiddel is en dat dat prima te doen was. Jij hebt mij toen misschien niet helemaal overtuigd. Alhoewel, ik ben tegenwoordig ook regelmatig op een fiets te vinden. Wel een snorfiets weliswaar, maar... Als wethouder had je het eigenlijk niet zo vaak over fietsen. Maar juist over nog gevoeliger onderwerpen, zoals asiel of daklozenopvang. Of de gemeentelijke organisatie en samen voor Overvecht. Echt allemaal mensenwerk. En Rik kennende vulde hij deze rol met verven. En dat merkte je ook in zijn betoog hier in de raad. Hij wilde laten zien dat het menens was. En dat gevoel liet hij ook echt zien in deze zaal. Rik, wij willen jou ook bedanken voor je inzet voor deze stad. En dan Eva, Eva Oosters. Ook jij loopt hier al een hele tijd rond in verschillende rollen. En nu al vier jaar als wethouder van onze stad. Wat ik altijd een mooie eigenschap van jou vind, is dat je je woorden kiest met een grote glimlach op je gezicht. Met veel blijdschap. En dat komt sympathiek over en tekent ook wel wie je bent en waar je vandaan komt. Je bent gewoon een ontzettend gezellig mens. Je hebt als wethouder veel dingen in gang gezet en ook afgerond. Ik denk bijvoorbeeld aan een burgerberaad, het evenementenbeleid en de nachtcultuur. En het bestuur is jou met de paplepel ingegoten. Want aan de buitenkant van deze stad, in dat slanke, toch wel wat lelijke gebouw, daar kijkt jouw vader als commissaris van de koning vanaf de zestiende verdieping richting het stadskantoor. En jij zat op de twintigste verdieping. Baas boven baas. Want wethouder zijn in Utrecht is natuurlijk gewoon veel cooler. Jij hebt aangegeven dat je iets anders wil gaan doen dan besturen. Iets anders dan politiek. Iets meer de inhoud in. En ik weet zeker dat jij daar ook aan de slag gaat. Dat je met dezelfde inzet, scherpheid en energie dat zult blijven doen als we hier hebben geleerd kennen. En zorg alsjeblieft dat die spontaniteit en die lach op je gezicht blijft. Eva, we bedanken jou ook voor je inzet van deze mooie stad. Dankjewel.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:47:30]:

Heel mooi. Dan mogen onze collega's ook nog wat terugzeggen. En dan geef ik allereerst het woord aan Rik van der Graaf.

Rik van der Graaf (College) [00:47:51]:

Ja, lieve mensen, dank voor al deze mooie woorden, al van onze burgemeester, van onze Nestor. Ik vreesde al zoiets dat dat moment terug zou komen en wat je vreest gebeurt. Maar dank daarvoor. Het was een waar genoegen, die mooie wedstrijd, David. Lieve mensen, in het najaar van 2017, alweer bijna negen jaar geleden, liep ik voor het eerst dit prachtige Stadhuis binnen. Een sollicitatie bij de ChristenUnie Utrecht, omdat ik bij wilde dragen aan deze prachtige stad en meer maatschappelijk betrokken wilde zijn. En Ene Maarten van Ooyen zei dat dat wel zou kunnen hier. En zo geschiedde. En de vele honderden keren die ik daarna deze kant op mocht fietsen, vanuit Tolsteeg en de laatste jaren vanuit de Meern, hebben me vaak beseft wat een voorrecht het is wat we hier met elkaar mogen doen. Dat we dit werk in vrijheid met elkaar samen mogen doen. Elke keer opnieuw samen werken aan een mooier, rechtvaardiger en socialer Utrecht. Samen met de stad opkomen voor de meest kwetsbaarden in Utrecht. En dat is voor mij ook altijd wel de rode draad geweest in het werk hier op het stadhuis. Vanuit de verschillende rollen die ik heb mogen vervullen. Eerst als medewerker, toen als commissielid, raadslid en tenslotte de laatste prachtige maanden als wethouder. Samen met de kracht van de stad verbinden en voor Utrecht het goede doen. Dat ik de afgelopen periode Utrecht mocht dienen als wethouder had ik niet zien aankomen. Wat was het een eer om in de stad vanuit deze portefeuilles aan de slag te gaan en de klus die ik zelf met Rachel vier jaar geleden ben aangegaan toen we in de coalitie stapten netjes en goed af te maken. Een groot deel van de portefeuilles die ik mocht doen gaan voor mij in de kern over het opkomen voor mensen in de knel in deze stad. En dat samen met de stad doen en vooral in de wijk doen. Mouwen opstropen en aan de slag. Exemplarisch voor hoe we in Utrecht werken is hoe we vorige week ook opnieuw zagen dat de Utrechtse samenleving, kerken, moskeeën, bibliotheken en musea haar deuren openen voor mensen op zoek naar verkoeling. Voor mij was dat weer en opnieuw een bevestiging van de sociale stad die we zijn. En laat zien dat we als overheid niet alleen voor staan. Koester dat, want dat is geen vanzelfsprekendheid. En vandaag mag ik jullie zo terugkijkend op de afgelopen negen jaar wat dingen meegeven. En als eerste...

We leven nu in een tijd waarin tegenstellingen worden uitvergroot. Het debat verhardt en het vertrouwen in de landelijke overheid daalt. En het ging er vanmiddag ook al over dat het vertrouwen in de lokale overheid ook uiterst kwetsbaar is. In de wijk Overvecht heb ik van dichtbij mogen zien hoe groot het twijfel is over de goede intenties van de overheid. En hoe diep dat soms bij mensen zit. En juist in een tijd van verharding en dalend vertrouwen is het o zo belangrijk om als overheid eerlijk, oprecht en nabij te zijn. En wij, allemaal hier, zijn onderdeel van deze overheid. En kunnen er dus elke dag voor opstaan. Dus wees eerlijk over de problemen die we zien in de stad. Wees eerlijk over de fouten die we hier op stadhuis of in de stadskantoor maken. Eerlijk over dat we als overheid niet altijd alles kunnen oplossen. Eerlijk over dat we het antwoord ook niet altijd weten. Eerlijk over dat we de stad soms keihard nodig hebben om een stap verder te komen. En misschien wel het belangrijkste... Doe wat je belooft aan Utrechters. Als je vanuit wat voor rol dan ook, of het nu vanuit het college is, of vanuit de raad, het oude college, het nieuwe college, iets toe te zeggen aan een Utrechter en belooft iets uit te zoeken, doe dat dan ook. En kom erop terug. En op die manier kunnen we allemaal elke dag wat doen om dat vertrouwen te herstellen bij diegenen die dat zo hard nodig hebben. En kunnen we elke dag wat doen om die nabije overheid te zijn. Dan het tweede. Wees en blij jezelf. Daar zit je grootste kracht. Wij mensen hier in deze raad, de oude raad, de nieuwe raad, op het

stadskantoor, het vertrekkende en het nieuwe college, in onze prachtige stad, al die mensen zijn divers en allemaal anders. En dat is juist zo prachtig. Daar zit de kracht en daar zit de energie. En die heeft deze stad nodig en dat verdient deze stad. Dus sta open om elkaar ieder vanuit zijn eigen kracht te versterken. Te versterken in plaats van te bestrijden. En zelf heb ik in dit werk ook het meest moeten leren van degenen die het minst op me lijken. Dus omarm die voorkleurigheid, wees er trots op, ga samen bouwen aan een stad waar ieder mens er mag zijn en waar ruimte is voor elkaar. Het derde, tot slot, wees zuinig op het thuisfront. Waar het ook uit bestaat. Man, vrouw, kind, vriendin, partner. Of een combinatie van dat alles in alle vlokkeurigheid hoe we het in Utrecht kennen. Want ook dat is Utrecht. Volgens mij is het er helemaal mee eens. En dat is heel belangrijk. Dat is Utrecht. Deze banen als razend of wethouder vraagt veel van je. En wellicht wel meer dan je van tevoren kunt bedenken. Want meedraaien in het hart van de democratie, onze stad dienen, luisteren, vragen stellen, dingen zien, de stad in, nabij zijn, meters maken, uren maken met elkaar in de raad in de stad. Het vraagt veel. Maar misschien nog wel meer van het thuisfront. Dus respecteer de afspraken die je thuis maakt en blijf in verbinding. Want hoe belangrijk het werk hier ook is wat ze met z'n allen doen, dit werk zal voor jullie allemaal tijdelijk zijn. En het thuisfront gaat hopelijk een stuk langer mee. Dus wees er zuinig op. Voorzitter, dan vooral een groot woord van dank. Dank aan alle Utrechters die hun huizen de afgelopen jaren openden en hun zorgen deelden en mij elke dag scherp hielden op wat ik deed. Dank aan alle ambtenaren die ik vanmiddag beneden ook uitgebreid heb mogen bedanken. Maar dank voor het samenwerken, voor het samen doen. Ik heb ongelooflijk veel bewondering voor alle kennis en kunde die er bij jullie aanwezig was. Misschien komt daar die opmerking naar dag 1 ook wel vandaan. Wat gebeurt hier ongelooflijk veel? En dat heb ik mogen zien de afgelopen maanden. Heel bijzonder. Dank aan het college waarin ik terecht mocht komen. Jullie zorgden ervoor dat ik me welkom voelde vanaf het begin. En dat ik door kon gaan met waar Rachel vollebakken mee bezig was geweest. Dank ook aan het clubje vertrekkende wethouders, Senna en Eva. Het was fijn in deze laatste, ook soms ingewikkelde fase, om samen op te trekken. Dank ook aan de Raad. Ik kijk terug op echt een hele fijn samenwerking in de periode in de Raad. In samenwerking met andere partijen, hoeveel het er ook waren en hoe ingewikkeld het soms ook was, elkaar blijven zoeken. En er is altijd zoveel meer, en dat geloof ik oprecht, wat ons bindt dan wat ons verdeelt. En dat was mijn motivatie om altijd met jullie samen te blijven werken aan deze stad. En veel dank aan de fractie van de ChristenUnie Utrecht. Nu in ongelooflijk goede handen bij jou, Derk. Want ben ik stiekem best wel trots op hoe je er gewoon staan. Dank daarvoor. En Kirsten, Tabassum, Lenno, Perlijnen, Alwin en Tijmen, heel veel dank voor jullie steun. Het was een voorrecht om samen op te trekken en de afgelopen jaren onderdeel te mogen zijn van jullie team. Dank ook aan Bina, waarmee ik samen de afgelopen raadsperiode begon. Het was niet altijd makkelijk, maar we hebben tot het einde samen kunnen doen. Dank daarvoor. Dan het fantastische team wat om mij heen stond tijdens dit laatste avontuur van de afgelopen maanden. Charlotte, Helene, Natasja en Angela. Heel veel dank. Dank aan alle mensen in het stadhuis. De vele mensen die hier werken hebben het de afgelopen negen jaar voor mij gemaakt als een tweede thuis. Een fijne plek. Een plek waar je gezien wordt, waar je erbij hoort en waar je mag zijn. Dank. Dan mijn lieve ouders. Fijn dat jullie er ook zijn. Jullie hebben ons thuis altijd gestimuleerd buiten de gebaande paden te kijken en open te staan voor al het moois wat er juist buiten de comfortzone te vinden is. Jullie hebben ons geleerd ieder mens te waarderen en te zien om wie hij of zij is en daar open en uitnodigend in te zijn. Dank daarvoor. En tot slot, mevrouw Suzanne, dank voor je eerlijkheid, je heldere

voorwaarden die je stelde voor dit werk. Alleen daardoor hielden we het samen goed vol. Bedankt voor het luisterend oor. Hoe laat ik ook thuis kwam en hoeveel ik ook op mijn bordje was, hier was er momenten dat het nodig was. En net zo belangrijk, je liet me ook los en gaan op momenten dat dat juist nodig was. Dank. Lieve mensen, ik sluit af. Dit is de stad waar we mensen op straat echt zien en vragen. Wie ben je? Waar kom je vandaan? En wat heb je nodig? Dit is de stad waarin Overvecht jongeren met hulpdiensten aan tafel schuiven om eerlijk in gesprek te gaan en samen aan onderling vertrouwen te werken. Dit is de stad waar duizenden mensen de straat op gaan om te demonstreren tegen geweld bij AZC's. De stad waar we een goede buur zijn voor nieuwkomers. Koester dat. Het was mijn groot genoegen. Pas goed op elkaar. Pas goed op Utrecht. En ga voor het goede.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [00:57:20]:

Het woord is aan Senna Maatoug.

Senna Maatoug (College) [00:57:37]:

Voor de mensen die hier voor het eerst zijn, we hebben altijd zo'n pas en die moet je dan insteken. En dan kwam je naam. En dan hadden we als college ook tijd. En dan zag je die soms weg tikken. En dan moesten de collega's ook nog praten. En dan ging je sneller en sneller. Maar volgens mij is het dit keer anders. Dus ik kan het heel lang... Nee hoor, grapje voorzitter. Hallo allemaal. Ja, wat zeg je dan? Het zit erop. En eh... Ja, ik ben op mijn oude plekje gaan zitten. Dat is altijd heel leuk. Dan keek ik naar de achterkant van de kapsel van de gemeentesecretaris. Naar jullie. En het leukste stukje is dat je schuin achter de Nestor zat. Dus vandaag wilde ik daar ook even zitten. Want je had een ontzettend goed zicht op deze zaal. En ik dacht, er is al zoveel gezegd, we hebben zoveel inhoud gehad. Wat kan ik nou nog meegeven? Ik dacht, ik heb drie noties voor jullie. Vanuit dat plekje achter de Nestor. Ik heb hier anderhalf jaar met plezier mogen rondlopen en er waren drie dingen die mij opvielen en ik dacht, die geef ik jullie mee in mijn slotwoord. De eerste notie, en de grap is dat ik deze notie eerder gehoord had dat ik hem gezien had, want toen ik wist dat ik deze rol ging doen, heb ik heel veel debatten teruggekeken. En af en toe hoorde ik gekraak. Of zo'n zakje. wat open ging en ik dacht wat is dat en toen kwam ik hier en voor de mensen die daar nu zitten dat is dus altijd als we hier vergaderen dan liggen daar platen met frisdrank en chips en dat is een notie en u kunt aan mij zien zeker als je de foto's een beetje gaat vergelijken van het begin en het einde van mijn wethouderschap ik heb daar gretig gebruik van gemaakt maar elke keer als ik binnen liep dacht ik het is toch vreemd Deze kon niet in de top drie staan. Dat was notie één. Notie twee is van andere orde. In deze prachtige zaal, of het nou een commissiedebat was of een raadsdebat, gaat het heel veel gelukkig over onze inwoners. De mensen voor wie we het doen. Mijn tweede notie voor u is, dé inwoner van Utrecht, die bestaat niet. Het feit dat u hier allemaal zit en deze laatste verkiezingen heeft die inwoner weer laten zien, met ook zoveel verschillende fracties, dat zij heel verschillend denken over wat zij wensen voor deze stad. Gelukkig maar. En het betekent dat het uw

taak is om samen te wegen, de scherpte te hebben, de informatie te brengen. Maar doe die inwoner alsjeblieft niet tekort. Breng die niet terug naar een platitude. Laat de complexiteit en het verschil. Dat is wat ze van ons vragen. Onze inwoners kunnen heel veel aan. Ik sluit me volledig aan bij de woorden van Rick ook in zijn speech. Neem ze serieus. Dat is wat ik veel gehoord heb in de stad. Zeg het me waar het op aan staat. Dat was de tweede notie die ik u mee wilde geven. En dan de laatste. Ik ga het niet herhalen, de burgemeester heeft mijn portefeuille volgens mij goed opgezond. Veel mogen bewegen in het ruimtelijk domein. En dat was nieuwe materie voor mij. En een stad met elkaar maken en bouwen in het fysieke is iets heel bijzonders. De laatste notie voor u is dat ik ook mogen inburgeren hier. Ik dacht, wat voor stad kom ik nou terecht? Ik wil danken al die mensen die mij hebben meegenomen, hun verhalen hebben verteld. Maar in dat inburgeren vond ik het ook moeilijk. Wat voor stad is dit nou? Wat is het verhaal van Utrecht? Wie zijn we? Waar komen we vandaan? En wie willen we worden? Wat ik heel bijzonder vond, en dat is een compliment aan u, is de precisie en de details en expertise ook in deze raad, als het gaat bijvoorbeeld over de gebiedsontwikkeling. Ook best wel veel consensus als het gaat over, we willen meer woningen in deze stad. Maar wat ik interessant vond, en dat is de observatie in de derde notie, is dat waar er heel veel consensus was over het aantal woningen, heb ik ervaren, zeker op de portefeuille mobiliteit, veel minder consensus over de randvoorwaarden die nodig zijn om dat te doen. Dat is een heel ingewikkeld debat. De groei van deze stad. Wat voor stad ben je? Wat voor stad was je en word je? Mijn notie, dat is ook eentje voor vak C... Deze stad verdient een volwassen debat over groei. Het verdient een volwassen debat en visie over de leefbaarheid en de randvoorwaarden daarvan. Een integraal gesprek over wat je nodig hebt vanuit verschillende perspectieven. Ik heb het soms vanuit ons vak C, vanuit onze grote gemeentetoren, vaak te veel losse eilanden gevonden. We zijn daarmee bezig. Het lukt ons in de stukken. Maar dat vraagt ook iets van u. Dus doe dat in je fractie. Doe dat hier in de debatten. Want wat je vandaag besluit is de toekomst van deze stad. Jullie maken de stad. En die fysieke omgeving bepaalt ook hoe je uiteindelijk met elkaar samenleeft. Neem die taak heel serieus. Heb dat volwassen gesprek. Dat waren mijn drie noties. En dan de stiekem vierde is toen ik hier voor het eerst binnenkwam. En ik denk dat het mijn grote voorbeelden waren, werd ik aangekeken en geholpen door geweldige bodes, de mensen bij wie ik een kopje koffie haalde. Voor mij waren dat de ambassadeurs van de stad. Eerder dan iedereen keken ze me aan en zeiden, wie ben jij? Wat kom jij hier brengen? Wisten altijd of je een goede dag had of een slechte dag? En elke keer als ik dacht, nou, is het nou een goede of een minder goede dag, dacht ik aan hen. Zij zijn de gezichten van onze democratie. En aan jullie wil ik vragen, als je binnenkomt, misschien een zakje chips meeneemt. Voor mij was dat de Cola Zero. Het is echt heel goed, zeker als die fris is. En je gaat zitten, onthoud dan dat dit heilige grond is. Dit is de grond waar u het mandaat heeft van de kiezer van Utrecht om samen beslissingen te nemen... Dat is een hele, hele grote verantwoorde tijd. Taak in een bijzondere tijd. Neem die serieus. Maak hem nooit klein. Behandel deze grond ook als heilig. En voorzitter, het was een grote eer om het met mandaat van deze raad uw stad te mogen dienen.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [01:04:07]:

En dan, last but not least, Eva Oosters.

Eva Oosters (College) [01:04:26]:

Lieve allemaal. Lieve Senna, lieve Rik. Wat gaat Utrecht enorm oprechte, toegewijde en getalenteerde bestuurders aan jullie missen. En lieve rest, hallo. Jullie zijn kenners van dit Stadhuis, dus jullie weten ongetwijfeld dat als je hier naar binnen loopt voordat je naar binnen gaat, dat daar een gedicht hangt dat over de Dom gaat. Ik durf wel te zeggen dat dat mijn eerste wapenfeit was als raadslid als 21-jarige. Toen nog onder de vleugel van de fantastische fractie uit 2018 durfde ik dan eindelijk mijn maidenspeech met motie in te dienen. En sindsdien prijkt aan de eeuwenoude muren van het Stadhuis een gedicht over het behoud van de Dom door Onno Kusters. En dat gedicht dat herinnert ons eraan dat eens in de zoveel tijd we die dom dus ook moeten restaureren. Dus dat is heel erg belangrijk. En het is ook echt een voorbeeld van toekomstbestendige politiek zullen we maar zeggen. En dat heb ik in die jaren daarna geprobeerd zo goed mogelijk vol te houden. Ideologisch belast door de super getalenteerde en fantastische raadsleden en commissieleden en fractieleden van Student & Starter. Geïnspireerd door bewoners, organisaties, collega, collegeleden, collega-ambtenaren. Iedereen die me in die jaren heeft geholpen om juist dat steentje bij te dragen aan het verder bouwen van die eeuwenoude stad. En dat was maar de reis wel. Van burenruzies over speeltuintjes tot aanpassingen, hele grote aanpassingen van het luchtkwaliteitsbeleid. Maar ook van het mediaten tussen evenementenorganisatoren en bewoners tot miljoenen investeren in de culturele sector van de stad. Ik kan het aan iedereen aanraden. En dat hoef ik u allemaal niet te vertellen, want u weet dat. U weet hoe dat voelt, u weet hoe dat is. En uw raad, de raad voor u en de raad daarvoor heb ik altijd met eindeloze belangstelling en bewondering ook op die manier gevolgd. Dat is echt zo. Ik weet namelijk dat het de bedoeling is dat je tijdens raadsdagen je stukken bijwerkt, leesmappen doet. Maar ik heb heel vaak heel veel collega's op het stadskantoor teleur moeten stellen omdat ik gewoon van tien uur ochtends tot elf uur s' avonds aandachtig naar u geluisterd heb. Dat is gewoon echt zo. Ik ben met u opgegroeid. U was erbij toen ik voor het eerst bij een studentenvereniging ging, bij mijn vier verhuizingen in de stad. U was erbij toen ik afstudeerde, u was erbij toen ik mijn eerste baan kreeg.

Eva Oosters (College) [01:06:49]:

Ja, echt. Het plezier, de toewijding en de inhoudelijke kennis waarmee u uw werk als volksvertegenwoordiger doet is voor mij als raadslid en als wethouder bijna altijd hypnotiserend geweest. Ik ga u ontzettend missen. En de eerste debatten van deze nieuwe raad, het mag gezegd hebben mij ook een behoorlijke portie van Fear of Missing Out gegeven. Wat een talent zit hier. Wat een jong talent zit hier. En wat hebben jullie het gezellig met elkaar. Hou dat vast. En wat ik ook hoop dat u vasthoudt is het volgende. Ik zie het werk dat wij als politiek en als overheid doen alleen als iets nuttigs en haalbaars als je dat doet in samenwerking met de stad en haar bewoners. Nog steviger, het democratisch mandaat dat ligt onder het werk dat wij doen wordt eigenlijk alleen maar brozer. En lef tonen in die samenwerking kan helpen dat mandaat

weer wat te verstevigen. En hoewel ik talloze, inspirerende voorbeelden in de afgelopen jaren heb gezien, is er nog steeds een wereld te winnen op dit gebied. En ik vind het ontzettend raar om niet meer direct betrokken te zijn bij het winnen van die wereld. Dat mag u best weten. Maar ik laat het ook vol vertrouwen achter in de handen van jullie als volksvertegenwoordigers van de stad, van de nieuwe fractie, van mijn opvolgers die daar ook op de publieke tribune zitten. Mensen die met hart en ziel werken aan sporten voor alle Utrechters, aan een schone lucht voor iedereen, aan een divers en inclusief aanbod van cultuur en evenementen en aan echt democratische vernieuwing. Ik wil jullie graag bedanken voor die afgelopen acht jaar. En met jullie bedoel ik iedereen binnen de muren van dit fantastische stadhuis. Van Griffie tot Bodes, van catering tot raad. En in het bijzonder bedank ik graag mijn eigen team. Brigitte, Elisabeth, Marja. Rotsen in de branding, net als mijn lieve vrienden en familie, net als Joury. En zonder jullie waren deze vier jaar absoluut een kansloze missie geweest. Grappig genoeg, dat wel, bieden de woorden van het gedicht over de dom, u moet hem straks echt even lezen als u naar buiten gaat, een bepaalde troost over het afscheid nemen van de lokale politiek. De relativiteit die eigenlijk zo'n periode van acht jaar met zich meebrengt. En de hoop dat er altijd weer mensen zullen zijn die het allerbeste met die stad voorhebben. Namelijk. Wat de toren zag en hoorde staat vast, maar is onachterhaalbaar. De stad is voorgoed, vanaf het begin, in zijn wezen geborgd. Lantaarnpaal, archieven van wat zich rondom hem voltrok. Of nu Bowie of Bauer uit het carillon zingt, of straatmuzikanten de doorgang doen klinken uit strijkinstrumenten of accordeons. De spatkracht van de tijd is in de pinakels zo volmondige grond, dat de duizenden tonggewelfstenen in het loosfundament boekdelen konden spreken als ze hadden kunnen spreken. Daarom dit gedicht, vol ritmische leemte, dat spreekt voor de stenen, voor hun behoud en de zorg op hun schouders. Het is de stem van de motie die opriep tot het levensverlengend denken aan de dom. Dank jullie wel.

Sharon Dijksma (Voorzitter) [01:10:14]:

Ja, dan zijn wij daarmee aan het einde gekomen van deze bijzondere raadsvergadering. Met prachtige woorden en heel veel mooie boodschappen. En dat vraagt om een receptie. Dus dat betekent dat we jullie allemaal uitnodigen om beneden naar de hal te gaan. En onze drie collega's die vanavond afscheid nemen de hand te schudden. Ik zie jullie beneden. De vergadering is gesloten.